

Humaanin Pedagogiikan julistus

(Манифест на финском языке)

Johdanto

25 vuotta sitten ryhmä uudistusmielisiä opettajia julkaisi Yhteistyön pedagogiikan julistuksen (Peredelkino, 1986). Sitä seuraavina vuosina julkaistiin raportit uudistusmielisten opettajien tapaamisista, joissa käsiteltiin yhteistyön pedagogiikan eri puolia: Yksilön demokratisointi (Tsinandali, Telavin piirikunta, Georgia, 1987), Uudistamisen metodiikka (Moskova, Venäjä, 1988) ja Käymme uuteen kouluun (Krasnodarin aluepiiri, Venäjä, 1988).

Sadat tuhannet opettajat ovat ottaneet yhteistyön pedagogiikan ajatukset vastaan innostuneina. Heidän luova työnsä on uudistanut opetuskäytäntöjä ja edistänyt tietoisuutta tieteen piirissä: yhteistyön periaate on tullut osaksi pedagogian teoriaa.

Kunnioitamme Utshitel'skaja gazeta -lehden [Opettaja-lehti; suom.] päätoimittajan, V.F. Matvejevan ja suuren pedagogin ja ajattelijan, S.L. Soloveitshikin valoisaa muistoa. He ovat olleet näiden kokoontumisten innoittajia.

Elämä on sittemmin muuttunut perin juurin: viimeisten vuosikymmenten kuluessa maailmassa tapahtuneet muutokset herättävät syvää huolestuneisuutta ja hätää lasten kohtalosta, heidän kasvatuksestaan ja koulutuksestaan, ihmiskunnan etenemisestä ylöspäin johtavalla tiellä, elämän säilymisestä maapallolla.

On tullut välttämättömäksi omaksua klassiset pedagogiset arvot ja niihin liittyvät perustavaa laatua olevat henkisyiden ja humaaniuden, rakkauden ja hyvyyden sekä rauhan ja yhteisen hyvän käsitteet. Vain muuttamalla pedagogista tietoisuutta näiden käsitteiden pohjalta on mahdollista voittaa kasvatuksen "vitsaus" – autoritaarisuus ja sen seurauksena nyky-yhteiskunnassa lisääntynyt henkisyiden ja moraalisuuden puute. Yhteiskunnassa lisääntyvä huolestuneisuus kasvatuksen tilasta ja toisaalta pedagogisen yhteisön lisääntyvä luova potentiaali herättävät toivoa siitä, että pedagogisen tietoisuuden uudistaminen on mahdollista.

Näistä syistä ja näillä perustein me, humanin pedagogiikan kannattajat, humanin pedagogiikan eritasoisten järjestöjen johtajat,

eri kansallisuuksiin ja uskontokuntiin kuuluvat,

eri maista kotoisin olevat,

opettajat, kasvattajat, vanhemmat, järjestöissä toimivat ja

tiedemaailman edustajat

annamme Humanin pedagogiikan julistuksen.

Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen presidentin, Shalva A. Amonashvilin kutsusta olemme kokoontuneet tätä tarkoitusta varten hänen kartanoonsa Bushetiin (Telavin piiri, Georgia). 17. heinäkuuta 2011 on päivä, jolloin annoimme Humanin pedagogiikan julistuksen.

Vetoamus

Me, jotka yhdessä olemme laatineet Humanin pedagogiikan julistuksen, vetoamme maailman kaikkiin niihin ihmisiin, jotka ovat huolestuneita kasvavan nuorison kasvatuksen ja opetuksen nykytilasta,

vetoamme jokaiseen opettajaan, kasvattajaan, pedagogiin sekä opetusalan johtajaan ja työntekijään,

jokaiseen vanhempaan,

jokaiseen kasvatustieteellisen ja ei-kasvatustieteellisen korkeakoulun ja oppilaitoksen opiskelijaan,

jokaiseen koululaiseen,

jokaiseen ihmiseen, joka välittää planeettamme tulevaisuudesta.

Esitämme Humaanin pedagogiikan julistuksen, jonka ajatukset tähtäävät nuorison henkiseen ja moraaliseen kehittämiseen humaaniuden hengessä ja jokaista lasta yksilöllisesti lähestyen.

Kutsumme teitä yhdistymään koulumaailman tervehtymiseksi ja uudistamiseksi tämän Julistuksen ja yhteistyön merkeissä, jotta jokainen Lapsi

kasvaisi jalomieliseksi ja hyväsydämiseksi ihmiseksi

kehittyisi henkisesti ja moraalisesti

hankkisi tietoa, joka laajentaa hänen tietoisuuttaan ja houkuttelee luovuuteen ja hyvän tekemiseen,

oppisi ilmaisemaan, varjelemaan ja vahvistamaan omaa vapaata tahtoaan,

rakastaisi kotimaataan sekä arvostaisi ja suojelisi oman kansansa ja ihmiskunnan vuosisataista kulttuuria.

Jotta koulumaailma voisi uudistua humanin pedagogiikan perustalta, meidän on otettava huomioon ja voitettava ne esteet, jotka kohtaamme niin ulkoisessa kuin sisäisessä maailmassamme.

Nuorisoa houkutellessaan pois elämän tarkoituksen etsinnästä

Maailma muuttuu nopeasti, mutta muutoksen tekijänä ei ole kulttuuri ja pyrkimys Valoa kohti, vaan tieteen ja tekniikan kehittyminen ja siihen liittyvä sosiaalinen asenne, joka kannustaa ottamaan ”kaiken irti elämästä”. Monet tieteen ja tekniikan saavutukset tietysti rikastuttavat meitä ja laajentavat inhimillisen tietämyksen kenttää. Mutta niiden rinnalla on myös sellaisia ”saavutuksia” kuin supersalaiset massatuhoaseet ja totaalinen kontrollointi yleisen ”siruttamisen” keinoin sekä ihmisen ja kokonaisten ihmisyhteisöjen tietoisuuden ja alitajunnan manipulointi.

Nuorison halua omistaa tavaroita vahvistetaan, huvittelunhalua lietsotaan, perheen perustukset murtuvat, kansojen uskonnolliset ja kansalliset perustukset horjuvat. Seksiä ja joutilasta elämää propagoidaan voimakkaasti. Käydään sotia, valtioita tuhoutuu, hallituksia kaatuu.

Yhä useammin ja voimakkaampana toistuvat pelottavat luonnonmullistukset – maanjäristykset, tsunamit, tulvat, metsäpalot, uudenlaiset sairaus epidemiat, ydinvoimaloiden ja sotatarvikevarastojen räjähdykset sekä lentokone-, laiva- ja junaonnettomuudet – on syytä nähdä jälkikaikuna ihmisten henkisyiden ja moraalisuuden heikkenemisestä. Kokonaisia kaupunkeja tuhoutuu kerralla, tuhansia ja satojatuhausia ihmisiä kuolee.

Nämä maailmanlaajuiset muutokset, joita me kaikki olemme todistamassa, heijastuvat myös koulumaailmaan. Eri maissa tehdään uudistuksia, joita kansalaiset pitävät kansanvastaisina: ne johtavat väistämättä sivistystason laskuun ja ihmisten huvittelunhalun ja materiaalisen hyvän haalimisen lisääntymiseen. Sellaista ihmisyyhteisöä on helppo hallita ja manipuloida.

Kasvatus- ja opetusprosessissa nuoriso ohjataan usein pois korkeista maailmankatsomuksellisista näkemyksistä, elämäntarkoituksen ja oman tehtävän etsimisestä, ihanteiden palvelemisesta, henkisistä kysymyksistä sekä omantunnon, velvollisuuden ja vastuun tunnosta. Kasvatustoimelta otetaan pois nuorison henkisen ja moraalisen kasvattamisen tehtävä. Jalous, hyväsydämyys, hyvyys ja kauneus, yhteinen hyvä ja henkinen täydellistyminen, rakkaus ja uskollisuus sekä kotimaa ja yleisinhimilliset arvot muuttuvat tyhjiksi sanoiksi.

Kaikki, mikä ei ole rakkaudesta lapsia kohtaa, on pahasta

Lapsia on suojeltava joukkotiedotusvälineiden näivettävältä vaikutukselta, moraalittomien tietokonepelien ja huvitusten puristukselta, huonolta musiikilta ja huonolta viihteeltä, aikuisten rikollisilta teoilta ja vallanpitäjien poliittiselta kunnianhimolta.

Voidaanko katsoa, että markkinatalouden periaatteiden tuominen koulumaailmaan – tai, kuten Konstantin Ushinski on sanonut, ”kaupallinen suuntautuneisuus, joka muualta elämästä on alkanut tunkeutua koulumaailmaan” – ilmentää valtion huolenpitoa lapsista?

Voidaanko väittää, että yhtenäisten valtiollisten loppukokeiden ottaminen käyttöön väkipakolla ilmentää valtion uskollista rakkautta lapsia kohtaan?

Voidaanko uskoa, että lastensuojelu, joka lasten oikeuksien suojelemisen nimissä on riistänyt sadoilta tuhansilta lapsilta onnen kuulua perheeseen ja rakastaa vanhempiaan, on osoitus valtion rakkaudesta ja huolenpidosta lapsia kohtaan?

Mitä pitäisi sanoa niin sanottujen asiamiesten tuomisesta kouluihin ja heidän päätöksistään, joista ei voi valittaa mihinkään, samoin kuin kannustamisesta molemminpuolisten kantelujen tekemiseen oppilaiden ja opettajien välillä – onko sekin osoitus rakkaudesta lapsia kohtaan?

Kyseisen kaltaiset toimenpiteet ovat karkea yritys säännellä moraalisuutta opetuksen piirissä kasvatuksen sijasta ”lastensuojelulain” avulla, joka tuhoaa kaiken kasvatuksen. Kuitenkin tiedämme, ettei yksikään rikos-, siviili-, hallinto- sen enempää kuin lastensuojelulainsäädännön pykälä voi olla oikeudenmukaisempi, vaikuttavampi ja korkeampi kuin moraalin ja omantunnon laki.

Jos opetuksen piirissä tehdään mitä tahansa muusta syystä kuin rakkaudesta lapsiin tai herkkävaistoisesta ja huolehtivasta suhtautumisesta heitä kohtaan, se on valheellista ja synnyttää pahuutta, ja on siten pahasta.

Onnettomuudet ovat jo näkyvillä.

Koskaan aikaisemmin ei ole ollut näin hirvittävää määrää kodittomia, vailla huolenpitoa olevia, hylättyjä tai rikoksen tielle joutuneita lapsia kuin nyt.

Koskaan aikaisemmin ei ole ollut näin kauhistuttavaa määrää lasten itsemurhia ja lapsiin kohdistuvaa aikuisten väkivaltaa kuin nyt.

Koskaan aikaisemmin lasten ja nuorten joukossa ei ole ollut näin paljon päihteiden käyttäjiä kuin nyt.

Koskaan aikaisemmin lapsia ei ole altistettu pornografialle eikä ole ollut näin paljon lapsiprostituutiota kuin nyt.

Koskaan aikaisemmin ei ole ollut lapsilla kauppaa käyvää harmaata taloutta – nyt on.

Koskaan aikaisemmin ei ole ollut nuorisofasismia eikä nuorten keskuudessa ole lietsottu kansallisuuteen tai uskontoon perustuvaa keskinäistä vihaa – nyt on.

Yhteiskunta ja joukkotiedotusvälineet saastuttavat lasten puheen säälimättä rumalla ja törkeällä kielenkäytöllä, kiroilulla, karkeudella, kärsimättömyydellä ja epäkunnioituksella.

Sydän kauhistuu sivistymättömyydestä, lasten rajattomasta julmuudesta, kyynisyydestä ja oman kansansa pyhinä pitämien asioiden herjaamisesta.

Meistä vain tuntuu siltä, että voimat, joihin törmäämme, ovat ylivoimaisia

Me emme voi jäädä sivustakatsojiksi siinä todellisuudessa, joka tuhoaa kasvavan sukupolven tulevaisuuden ja rapauttaa kasvatuksen ja opetuksen. Me emme voi keskittyä vain yhteen tehtävään – kasvavan sukupolven varustamiseen tiedoilla ja taidoilla, tai tarkemmin sanottuna koululaisten valmentamiseen yhtenäisiin valtakunnallisiin loppukokeisiin, heidän mukauttamiseensa elämää varten ja epäilyttävän ”kilpailukyvyyn” istuttamiseen heihin.

Lapsia pitää suojella ympäristön aggressiolta, pimeyden voimien hyökkäyksiltä.

Mutta miten se tehdään?

Voimat – näkyvät ja piilossa olevat – joihin törmäämme, tuntuvat meistä ylivoimaisilta.

Mutta se ei pidä paikkaansa: meidän mahdollisuutemme ovat valtavat verrattuna ulkoisten voimien mahtiin. Meidän mahdollisuutemme on kasvatuksen taiteessa, siinä viisaudessa, antaumuksessa, kärsivällisyydessä ja rakkaudessa, jolla täytämme suhtautumisemme jokaista Lasta kohtaan.

Kasvatustyömme muuttuu voimalliseksi, kun ymmärrämme, että meillä ei sen lisäksi ole muuta asetta pimeyttä vastaan.

Kasvatuksesta tulee suoja silloin kun elämme yhdessä Lapsen kanssa Valossa ja Valon teoissa.

Kasvatuksesta tulee voittoa silloin kun se tähtää Lapsen henkisten rikkauksien esille saamiseen.

Näinä pimeinä aikoina kasvatusta pelastaa kasvavien ihmisten sielun.

Meidän on oltava vakaasti tietoisia siitä, että tässä palvelutyössä ei ole lepoa ja että valppaus ei saa herpaantua.

Kouluopetuksen paikalleen pysähtynyt autoritarismi

Suuri ajattelija Vladimir Vernadski on sanonut: "Ihmiskuntaa ohjaavat nykyisessä yhteiskunnallisessa ja sosiaalisessa rakenteessa enimmäkseen ideat, jotka eivät enää vastaa todellisuutta ja jotka ilmentävät jo menneisyyteen kadonneiden sukupolvien mielenlaatua ja tieteellistä tietämystä."

Meidän yhteiskunnallisessa ja sosiaalisessa rakenteessamme tuollainen aikansa elänyt idea on pedagoginen autoritarismi.

Opetusmaailmassa vallitsee paikalleen pysähtynyt autoritarismi. Se on vuosisatojen kuluessa muotoutunut kasvatus- ja opetuskäytäntö, joka perustuu paktoon ja alistamiseen, keppi ja porkkana -ajatteluun. Se on tieteellistetty pedagogian teoriassa, se näkyy pedagogian oppikirjoissa ja metodiikassa. Se tunnustetaan viralliseksi pedagogiikaksi, johon perustuen laaditaan sisällöt ja metodit, koulujen oppikirjat, oppitunnit ja yleensäkin koko opetusjärjestelmä, samoin kuin viralliset määräykset ja ohjeet ja viranomaisten tekemät uudistukset. Autoritaarisen pedagogisen ajattelun filosofisena perustana on materialistinen maailmankäsitys. Se myös sanelee opetuksen päätehtävän: nuorison varustamisen ainoastaan tietyillä muodollisilla opetussuunnitelmien sisällöillä. Tähän kiteytyy nuorison mukauttaminen elämään varten. Koska lapsen ajatellaan luonnostaan vastustavan hänestä huolehtivan aikuisen aikoja, niin kasvattajien ja opettajien tahtoon alistamisesta tulee pedagoginen normi.

Suurin osa opettajista, kasvattajista, metodologeista, opetuksen piirissä työskentelevistä, koulupsykologeista ja vanhemmista pitää ohjenuoranaan autoritaarista pedagogista ajattelua. Vankkojen perinteidensä ja yleisyytensä takia autoritaarisen lähestymistavan katsotaan olevan itsestään selvä "pedagoginen totuus". Tosiasia kuitenkin on, että tämä "totuus" on syynä kouluopetuksen syvään kriisiin ja aiheuttaa vastakkainasettelun kasvatettavien ja kasvattajien, oppilaiden ja opettajien sekä lasten ja aikuisten välille. Kuten psykologi David Feldshtein on asian ilmaissut, lapset ovat meidän vierellämme mutta eivät sisimmässämme, me olemme heidän vierellään, mutta he eivät päästä meitä sisimpäänsä.

Meidän pitää suojella lapsia paitsi ulkoisen maailman väkivallalta, myös meiltä itseltämme, jos 'meillä' tarkoitetaan autoritaarisesti suhtautuvia opettajia, kasvattajia ja vanhempia. Meidän on irrottauduttava väärästä totuudesta, joka suhtautuu lapseen autoritaarisesti.

Autoritaarisessa prosessissa koululaiset saavat tietysti jonkinlaisen kasvatus- ja kehitystason ja monet heistä todellakin saavat vankat tiedot, ilmentävät lahjakkuuttaan ja voivat yltää maineeseen. Mutta sekö on Totuuden voitto?

Meidän oppilaamme voisivat viettää kouluvuotensa, lapsuutensa ja nuoruutensa vielä paljon iloisemmin ja rikkaammin. Heistä voisi tulla vielä paljon täydellisempiä kansalaisia ja he voisivat vielä monitahoisemmin löytää rikkaat henkiset lahjansa ja synnynnäisen luontonsa. Ja tämä onni koskettaisi melkein jokaista, jos heidän koulumaailmansa olisi henkisen humanismin kyllästämä.

Itsensä voittaminen

Kaikkein suurin este humanin koulumaailman luomiselle on meissä itsessämme. Syynä voi olla meidän luotuneisuutemme ja konservatiivisuutemme, kiintyneisyytemme autoritaariseen pedagogiseen ajatteluun, tietoisuutemme jähmettyminen materialismin puristuksessa, usko siihen, että autoritaarisuus on pedagogiikassa oikea tie, laiskuus tehdä jotakin uutta, vetoaminen korkeaan ikään jne.

Muutoksen aikaansaaminen itsessään on tietysti vaikeaa niille, joissa ei ole riittävästi rakkautta lapsia kohtaan ja joilla autoritaarisuus ja vallanhalu ovat muuttuneet luonteenpiirteiksi. Tähän voi lisätä vielä sen, että esimiestensä pelossa monet opettajat ja kasvattajat karttavat liiallista aktiivisuutta.

Oma pelko pitää voittaa, pitää yltää urotekoon: pitää tulla hengen sankariksi. Senkaltainen tahdon päätös ei riipu mistään ulkoisesta, vaan ainoastaan meistä itsestämme. Yksilöllisyys syntyy itsensä kanssa taistellessa. Taistelu ei ole helppo, mutta se on kunniallinen. Jotta meistä tulisi humanin sivistyksen luoja ja jotta meidän subjektiivinen opetuskentämme olisi kasvateillemme ja oppilaillemme riemullinen, meidän tulee:

ottaa henkisyiden ulottuvuus osaksi tietoisuuttamme ja ajatella sen perustalta;

jalostaa omaa luonnettamme ja suhtautua lapsiin ja ympärillämme oleviin ihmisiin suuremmalla herkkyydellä;

kasvattaa itsessämme luovaa kärsivällisyyttä;

täydellistää kykyämme rakastaa lapsia, rakastaa lähimmäisiämme ja iloita kaikesta ylevästä ja kauniista;

pitää viisautta ohjenuoranamme kaikessa kasvatukseen liittyvässä;

lukea innokkaasti pedagogiikan klassikoita;

Vain tällä tavalla taistellen meidän on mahdollista voittaa itsessämme kaikki se, mikä sitoo meidät autoritaariseen ajatteluun ja käytäntöön. Tässä ylöspäin kohottautumisessa meitä auttaa alati kasvava keskinäinen rakkaus ja kasvattiemme ja oppilaidemme lisääntyvä luottamus meitä kohtaan – jatkuvasti laajentuva henkinen ykseys heidän jokaisen kanssa.

Jokainen meistä pystyy kohoamaan itsensä yläpuolelle, jos noudatamme tinkimättä kolmea käskyä:

Usko jokaisen Lapsen rajattomuuteen.

Usko omaan jumalalliseen kipinään.

Usko humanin pedagogiikan muuntavaan voimaan.

Lapsi on taivaan ja maan, hengen ja materian liitto

Tähän Julistukseen ei voida sisällyttää humaania pedagogiikkaa kaikessa laajuudessaan. Siksi käsittelemme ainoastaan sen tärkeimpiä puolia. Ennen kaikkea puhumme humanin pedagogiikan henkis-filosofisesta perustasta ja lapsikäisyyksestä.

Materialistinen filosofia perustaa ajattelunsa kolmeen ulottuvuuteen: aikaan, materiaan ja tilaan. Laajentunut tietoisuus asettaa niiden johtajaksi vielä yhden ulottuvuuden: henkisyyden, jonka ytimessä on usko jumalalliseen perusolemukseen. Nuo kolme ulottuvuutta sisältyvät klassisen pedagogiikan järjestelmään; henkinen ulottuvuus täyttää sen viisaudella ja ohjaa kohti tulevaisuutta.

Klassisessa pedagogiikassa henkisellä ulottuvuudella tarkoitetaan uskontojen perusopetuksia, kulttuuria ja moraalialia. Se ei kuitenkaan tee klassisista pedagogisista opeista uskonnollisia, vaan ne ovat selvästi maallisia.

Humaani pedagogiikka, sellaisessa muodossa kuin me sen esitämme, on klassisen pedagogiikan synnyttämä. Se hyväksyy klassisen perustan sillä varauksella, että pitää avoinna mahdollisuutta sisällyttää henkisyyden käsitteeseen, muiden osa-alueiden lisäksi, ydinolemuksen mistä tahansa klassisesta maailmanuskonnosta. Siksi pidämme henkisyyden sisältönä kolmea aksiomaattista olettamusta:

* Korkeampi maailma, korkeampi tietoisuus, Jumala ovat todellisia

* Ihmisen henki on kuolematon ja se pyrkii ikuisesti kohti täydellisyyttä

* Ihmisen maanpäällinen elämä on etappi hänen henkisen täydellistymisen ja ylöspäin kohottumisen tiellään

Näistä olettamuksista käsin teemme johtopäätöksen siitä, mikä on lapsi filosofisessa mielessä:

Lapsi on ilmiö (hengen käsky) maanpäällisessä elämässämme

Lapsi on oman tarkoituksensa, missionsa kantaja

Lapseen sisältyy valtava hengen energia – rajattoman henkisen täydellistymisen mahdollisuus

Lapsen henkistä olemusta täydentävät hänen maallisen psykologisen luontonsa tärkeimmät ominaisuudet:

* intohimo kehittymiseen

* intohimo aikuistumiseen

* intohimo tietoon

* intohimo vapauteen

Siten saamme käsityksen lapsen kokonaisolemuksesta: hän on kahden luonnon – henkisen ja materiaalisen – täyteys, joista henkinen luonto on johtava. Tämän käsityksen pohjalta syntyy uusi perustava periaate, joka sanoo, että koko pedagoginen prosessi pitää rakentaa lapsen kokonaisolemuksen, eikä vain hänen materiaalisen luontonsa mukaiseksi.

Autoritaarinen pedagogiikka ei voi hyväksyä tai toteuttaa tätä periaatetta, sillä henkinen ulottuvuus on sille vieras.

Humaanille pedagogiikalle tämä olemuksenmukaisuuden periaate on läheinen; sillä on käytössään periaatteen täydelliseen toteuttamiseen tarvittavat edellytykset. Kasvatusprosessissa humaani pedagogiikka pitää peruskäsitteinään seuraavia: usko, rakkaus, ilo, luottamus, kärsivällisyys, hyvyys, myötätunto, uskollisuus, jalous, hyväsydämyys, henkinen elämä.

Pedagoginen sanojen tähdistö

Meillä opettajilla ja kasvattajilla on käytössämme pyhiä sanoja. Ne ovat kuin Pedagogian tähdistö, josta voimme tarkistaa ajattelumme täyteyden ja suunnan ja jolle voimme perustaa luovan työmme

käytännössä. Ne laajentavat ja kohottavat meidän tietoisuuttamme ja haastavat urotekoihin. Tähdistöön kuuluvat sanat ja käsitteet: Opettaja, Oppilas, Koulu, Kasvatus, Opetus, Oppitunti, Lapsi, Lapset, Huolenpito, Henkisyys, Humaanius. Ne sisältävät totuuksia humaania pedagogista ajatteluamme varten.

On kuitenkin käynyt onnettomasti: tietämättömyys on puristanut pyhistä sanoista ulos henkisyyden ja täyttänyt ne omalla köyhällä kokemuksellaan. Jäljelle on jäänyt hengetön ja henkisyyttä vailla oleva pedagogisen tietoisuuden luuranko:

Opettaja on henkilö, joka opettaa; luokanopettaja, aineenopettaja.

Koulu on laitos, jossa annetaan opetusta ja kasvatetaan.

Kasvatus tarkoittaa kasvattaa aikuiseksi, antaa koulutus, opettaa käyttäytymissäännöt.

Sivistäminen on opin ja tiedon jakamista.

Oppitunti on opettamisen perusmuoto.

Humaanius on inhimillisyyttä yhteiskunnallisessa toiminnassa; humaani on inhimillinen, empaattinen, hyväkäyttöksinen jne.

Tuonkaltaiset ajatukset voivat palvella vain autoritaarista pedagogista ajattelua.

Henkisyiden ulottuvuus auttaa meitä käsittämään näiden ja muidenkin käsitteiden salaisen merkityksen ja palauttamaan sen niille. Sen seurauksena eteemme avautuu humanin pedagogiikan tietoisuuden ihana näkymä.

Opettaja on sielu, Valon kantaja ja antaja.

Oppilas on sielu, joka etsii (janoaa) Valoa.

Heidän kohtaamisensa synnyttää Oppitunnin (pedagogisen prosessin) – kaistaleen kohottunutta yhteiselämää, jossa kasvava ihminen eli oppilas täyttyy Opettajalta tulevasta Valosta, saa innoitusta ja jatkaa matkaansa maailmassa levittäen ympärilleen hengenlahjojensa antia.

Kasvatus tarkoittaa kasvavan ihmisen henkisen akselin ravitsemista. Sen ravinto on henkistä – esimerkillisiä hahmoja.

Kasvattaminen on mysteeri, jossa Jumalan kuva paljastuu ihmisessä. Jumalan kuva ilmenee ihmisessä ylevien ominaisuuksien – rakkauden, hyvyyden ja tiedon – virtoina. Näiden virtojen lähteenä on Opettaja, Kasvattaja.

Koulu (lat. *scalae*) tarkoittaa tikkaita, joita pitkin ihmisen sielu ja henkisyys nousevat ylöspäin. Nämä portaavat sijaitsevat Opettajassa, Kasvattajassa – ne juuri ovat Koulu.

Lapsi on uudestisyntynyt uusi olemassaolo.

Lapset ovat kansa, joka toimii totuudessa.

Huolenpito tarkoittaa jumalallisen salaisuuden johdatettavana olemista.

Humaani pedagogiikka pitää ominaan seuraavia käsitteitä: Rakkaus, Usko, Toivo, Ilo, Menestys, Yhteistyö, Henkistyminen, Innoittuminen jne.

Henkisyys, humanius ja humaani pedagogiikka

Henkisyys ja humanius ovat perustavia käsitteitä ja mikäli niistä tulee kasvatus- ja opetusmaailman ominaisuuksia, ne voivat edesauttaa ihmisluonnon parantamisen katkeamatonta evoluutioprosessia. Ne ovat yksilön tuki sen vaikealla täydellistymisen ja ylöspäin kohottumisen tiellä, ne ovat ohjaava voima hänen elämässään ja toiminnassaan yhteisen hyvän puolesta.

Henkisyys on täysin yksilöllinen olotila jokaisen ihmisen sisäisessä maailmassa. Hengen elämä täydellistyy siinä hengen ja henkisyyden perustalla ja sisällyttää itseensä ajatukset, tunteet, kokemukset, mielenkiinnon kohteet, mieltymykset, suhtautumistavat, pyrkimykset, haaveet, fantasiat, maailmankuvan, moraalisuuden, arvostukset... Henkisyys yhdistää kaikkea, mikä tapahtuu ihmisen tietoisessa ja alitajuisessa maailmassa. Sisäisessä maailmassaan ihminen voi kokea menneisyyden, nykyhetken ja tulevaisuuden kokonaisuutena ja elää ajan ja paikan ulkopuolella, tehdä tekoja, saada aikaan asioita.

Osan kaikesta siitä, mikä kypsyy ja syntyy ihmisen sisäisessä maailmassa, hän ilmentää ja vakiinnuttaa ulkoiseen maailmaan ihmisten keskellä eläessään riippuen olosuhteista, tarkoituksenmukaisuudesta ja vapaan tahdon toiminnasta.

Henkisyyden käsite tulee täydellisemmäksi humaniuden käsitteen kautta. Humanius näyttäytyy ihmisen oman kuolemattoman olemuksen – hengen, Luoja-yhteyden – etsintänä ja tuon yhteyden ylläpitämisenä. Se on uskon saavuttamisen prosessi ja elämää uskossa. Humanius tuo henkiseen elämään erityisen järjestyksen; tässä sisäisessä uskon etsimisen ja löytämisen prosessissa henkinen elämä saavuttaa järjestyksen ja harmonian, siitä tulee päämäärätietoinen luomisen virta.

Usko antaa ihmiselle vapaan tahdon ja tekee hänet henkisesti vahvaksi. Se auttaa ihmistä täydemmin ilmentämään ja vakiinnuttamaan sisäisyytään ulkoisessa maailmassa. Ihmisestä tulee ulkoisen, materiaalsen maailman muuntaja, elämän luoja. Siten humanius antaa etsinnälle ja henkisen elämän liikkeelle suunnan ja auttaa tuota elämää ilmentymään ulkoisessa maailmassa rakkauden, kauneuden ja moraalisuuden – lyhyesti sanottuna hengen kulttuurin – lakien mukaisesti.

Henkisyiden ja humaaniuden käsitteet kietoutuvat toisiinsa niin kuin tarkoitus ja tie tai sisältö ja muoto. Yhdessä ne muodostavat humanin pedagogiikan tarkoituksen: humaani pedagogiikka on teoria kasvavan ihmisen yksilöllisyyden muotoutumisesta ja teorian luovaa käytäntöön soveltamista henkisen humanismin pohjalta kehitetyn sisällön ja keinojen järjestelmän avulla.

Me emme väitä, että olisimme selittäneet täydellisesti ja absoluuttisesti henkisyiden ja humaaniuden käsitteet tai muitakaan käsitteitä, jotka muodostavat Pedagogian tähdistön. Mahdollisten puutteiden syvällinen tutkistelu avaa meille aivan yhtä tärkeitä puolia käsitteiden sisällöstä. Mutta jo ymmärrettyjen merkitysten yhteissumma auttaa määrittelemään Ihmisen sosiaalisen ja yksilöllisen pyrkimysten suunnan: luoda ympärilleen kauneutta ja elämän harmoniaa luomalla kauneutta ja elämän harmoniaa sisäisesti itsessään. Siitä pitää tulla ihmisen luonnollinen olotila.

Humaanin ja autoritaarisen pedagogiikan välillä ei ole kultaista keskitietä

Humaani pedagogiikka ei ole meidän keksintöämme, vaan sen lähteenä on klassisen pedagogiikan perintö. Klassinen ja traditionaalinen mielletään joskus identtisiksi tai toisilleen läheistä sukua oleviksi käsitteiksi: traditionaalinen pedagogiikka olisi ikään kuin klassisen pedagogiikan elävä heijastuma. Valitettavasti asia ei ole sinne päinkään. Käsite traditionaalinen pedagogiikka (traditionaalinen metodiikka, traditionaalinen käytäntö) voisi kantaa itsessään arvollista sisältöä, jos siinä näkyisi klassisten ideoiden toteutuminen todellisessa elämässä käytännön tasolla. Todellisuudessa olemme tekemisissä kahden erilaisen pedagogisen ajattelun ja käytännön kanssa: traditionaalisen teorian ja käytännön määrittävänä ominaisuutena on autoritaarisuus, kun taas klassisen teorian ja käytännön ominaisuus on humanius. Kyseessä on kaksi toisilleen täysin vastakkaista tapaa lähestyä kasvatusta ja opetusta. On tosin syytä mainita, että traditionaalisen pedagogiikan eri muunnelmiin sisältyy useita arvokkaita päätelmiä, jotka liittyvät osaksi pedagogisen ajattelun saavutuksia. Kuitenkin erot ovat niin suuret, että traditionaalisen ja humanin pedagogiikan välistä kultaista keskitietä on turha etsiä. Joudumme valitsemaan jommankumman ajattelutavan ja opetuskäytännöt.

Tärkein ominaispiirre, joka erottaa klassisen pedagogisen ajattelun traditionalisesta, on sen moniulotteisuus. Sen perustana on henkisen ja materiaalisen, irrationaalisen ja rationaalisen, uskonnollisen ja tieteellisen sekä kosmisen ja maallisen synteettinen kokonaisuus. Se hyväksyy ajatuksen ikuisesta hengestä ja ohjaa ihmistä sellaiseen maanpäälliseen elämään, joka on hengen kehittymisen ja täydellistymisen tie. Klassinen pedagogiikka ei julista olevansa tiedettä, vaan pitää itseään ennemminkin kaikkien tieteiden mittapuuna, itse elämän ja yleisinhimillisen ajattelukulttuurin mittapuuna.

Humaanin pedagogiikan Mestareita ovat sellaiset klassikot kuin:

Marcus Fabius Quintilianus

Jan Komenský

Jean-Jacques Rousseau

Johann Heinrich Pestalozzi

Konstantin Ushinski

Adolph Diesterweg

Maria Montessori

Anton Makarenko

Janusz Korczak

Vasili Suhomlinski ...

Heidän ympärilleen ryhmittyy pedagogi-ajattelijoiden tähdistöjä, jotka kantavat eteenpäin humanismin ideoiden soittoa kasvatuksessa.

Ammennamme henkisiä ja filosofisia perusteita humanille pedagogiikalle muun muassa Konfutsen, Laotsen, Sokrateen, Platonin, Aristoteleen, Grigori Skovorodan, Nikolai Berdjajevin, Ivan Iljinin, Pavel Florenskin ja Roerichien teoksista. Tukea ja innoitusta löydämme maailmanuskontojen – buddhalaisuuden, juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin – pyhistä kirjoituksista.

Autoritaarinen pedagogiikka ja humaani pedagogiikka: erottavia tekijöitä

Valinnan helpottamiseksi luettelemme vielä muutamia tekijöitä, jotka erottavat autoritaarisen ja humanin pedagogisen lähestymistavan toisistaan.

Autoritaarinen pedagogiikka rakentaa suhteensa lapsiin, kasvatettaviin ja oppilaisiin palkitsemisen ja rankaisemisen periaatteelle, toisin sanoen pakolle.

Humaani pedagogiikka asettaa lähtökohdaksi henkisen ykseyden, yhteistyön ja yhdessä luomisen.

Autoritaarinen pedagogiikka keskittyy tietojen ja taitojen kehittämiseen ja ylistää opettamisen prosessia.

Humaani pedagogiikka pyrkii jalostamaan Lapsen sielua, sydäntä ja järkeä, ja pitää tietoa päämäärään kohoamisen tienä.

Autoritaarinen pedagogiikka tyyty ottamaan huomioon lasten psykologiset ominaisuudet.

Humaani pedagogiikka sulkee Lapsen piiriinsä kokonaan ja sellaisena kuin hän on.

Autoritaarinen pedagogiikka julistaa ajatusta lasten valmentamisesta elämää varten.

Humaani pedagogiikka kasvattaa Lasta elämään ja elämän itsensä avulla.

Autoritaarinen pedagogiikka sopeuttaa lapsen elämään.

Humaani pedagogiikka kasvattaa lapsista kykeneviä muuntamaan elämää.

Autoritaarinen pedagogiikka käy monologista keskustelua lapsen kanssa.

Humaani pedagogiikka käy hänen kanssaan jatkuvaa vuoropuhelua.

Autoritaarisen pedagogiikan kasvatus- ja opetusprosessit ovat muodollisia ja virallisia, tarkasti säänneltyjä ja opettavia sävyiltään. Ne edellyttävät kasvatettavilta ja oppilailta velvollisuuksien noudattamista, tarkkaavaisuutta, kiltteyttä, vastuullisuutta, tottelevaisuutta...

Humaanin pedagogiikan opetusprosessit noudattavat yhteistyön, henkisen ykseyden, yhteisymmärryksen, luottamuksen, luovan kärsivällisyyden, valinnanvapauden, oppimisen ilon ja rakkauden periaatetta.

Autoritaarinen pedagogiikka hyväksyy seuraavanlaiset perusolettamukset: pahuudesta rangaistaan, hyvydestä palkitaan, laiskuudesta nuhdellaan, ahkeruudesta kehutaan...

Humaani pedagogiikka rakentuu seuraaville perusolettamuksille: rakkaus kasvatetaan rakkaudella, hyvyys kasvatetaan hyvydellä, menestys kasvatetaan menestyksellä, jalous kasvatetaan jaloudella...

Autoritaarinen pedagogiikka on konservatiivista.

Humaani pedagogiikka on innovatiivista.

Autoritaarinen pedagogiikka on vahingollista lasten terveydelle, sillä se provosoi opettajia, kasvattajia ja vanhempia ärtyneisyyteen, karkeuteen, uhkailuun, lapselle huutamiseen, pilkkaamiseen, rankaisemiseen...

Humaani pedagogiikka on ennaltaehkäisevää ja parantavaa, sillä jokainen lapsi on yhteisymmärryksen, ilon, henkisen ykseyden, rakkauden ja kunnioituksen piirissä.

Pedagogisen viisauden malja

Klassisen pedagogiikan perintö kantaa itsessään Pedagogisen viisauden maljaa, jonka sisältö ei kuulu menneisyyteen, vaan kokonaan nykyhetkeen ja tulevaisuuteen. Pedagogisen viisauden malja on meidän – tämän sukupolven opettajien ja kasvattajien – käytössämme nykypäivän todellisuudessa. Voimme ammentaa siitä niin paljon kuin pystymme ottamaan ja voimme rikastaa sitä niin paljon kuin luovuutemme ja työmme pystyy avaamaan uusia ovia opetusmaailmassa.

Tämän Maljan viisaus innoittaa meitä humanin pedagogiikan kannattajia luovuuteen ja uuden etsimiseen, se antaa suunnan pedagogiselle ajattelullemme ja käytännön työllemme ja se auttaa

meitä pedagogisen Totuuden tuntemisessa. Seuraavassa on muutamia viisauksia tästä pedagogian klassikoiden Maljasta ohjenuoraksi:

- * Sielullamme on taivaallinen alkuperä.
- * Ihmisen lopullinen päämäärä on tämän elämän tuolla puolen.
- * Henkisyys on perusta kaikelle olemassaololle, ikuiselle ja kuolemattomalle.
- * Lapsi on mikrokosmos, joka kykenee sisällyttämään itseensä makrokosmoksen.
- * Sivistyksen, hyveiden ja nuhteettomuuden siemenet ovat meissä luonnostaan.
- * Lapseen on alun alkaen kylvetty hänen tulevan yksilöllisyytensä siemenet.
- * Lapset eivät valmistaudu elämää varten, he elävät jo.
- * Lapsen Maljassa loistaa Kulttuurin siemenen alkio.
- * Lapsen kasvattaminen on todellisuudessa sitä, että kasvatamme itseämme.
- * Järkevä uskonnollisuus kuuluu kouluun.
- * Rakkaudessa lapsi löytää kaksi kertaa suuremman kasvun lähteen.
- * Kasvatus ei toteudu ilman henkistä ykseyttä.
- * Jotta opettaja voisi lahjoittaa lapselle tiedon kipinän, hänen pitää mahduttaa itseensä valtamerellinen Valoa.
- * Humaanin opetuksen on määrä tarkoittaa ihmisen hengen kehittymistä, eikä vain muodollista kehittymistä.
- * Sisäisistä voimistamme usko ja rakkaus sisältävät todellisen humanin hengen.
- * Opetuksen pitää olla kehityksen edellä ja johtaa sitä.
- * Kaiken koulutuksen perusta on hengen ja moraalisuuden kasvattamisessa.
- * Yhteisyö on ihmiskunnan korkein saavutus.
- * Yhteistyössä aikuisen kanssa lapsen älylliset toiminnot kehittyvät vahvemmiksi kuin omatoimisen työskentelyn kautta.

Valon lasten pedagogiikka

Maailma on alkanut puhua Uuden sukupolven lasten tulemisesta Maan päälle. Nykyajan lasten sanotaan olevan erityisiä. Heidän tarkoituksensa on korkeampi kuin minkään muun sukupolven. Uuden, syntymässä olevan sukupolven elämäntapa ja pyrkimykset ovat täysin erilaiset kuin kaikkien niiden sukupolvien, jotka tällä hetkellä ovat olemassa Maan päällä. Erot ovat seuraavanlaisia:

Nykyisille sukupolville on tärkeintä omistaa ja ottaa itselleen.

Uusille sukupolville on tärkeintä antaa ja lahjoittaa.

Nykyisten sukupolvien tunnuslause on kilpailu.

Uusien sukupolvien tunnuslause on yhteistyö ja ykseys.

Nykyiset sukupolvet tuhoavat.

Uudet sukupolvet luovat ja rakentavat.

Nykyisten sukupolvien ylpeydenaiheena ja kunniana on tieteellinen tietämys.

Uusille sukupolville tärkeintä on viisaus.

Nykyisiä sukupolvia ohjaa äly.

Uusia sukupolvia ohjaa intuitio.

Nykyiset sukupolvet ympäröivät itsensä rumuudella.

Uudet sukupolvet luovat ympärilleen kauneutta.

Nykyiset sukupolvet taittavat kärsimystensä taakan alla.

Uudet sukupolvet ovat Valon ja ilon kantajia.

Nykyiset sukupolvet ovat kahlehdittuja.

Uudet sukupolvet elävät vapaudessa.

Uusien sukupolvien ensimmäinen aalto on jo täällä. Sanotaan myös, että lähes kaikki lapset ovat tämän aallon edustajia. Heitä nimitetään eri tavoin: valon lapsiksi, tähtilapsiksi, kosmisen tietoisuuden lapsiksi.

Nämä lapset ovat viisaita, he ovat monipuolisesti lahjakkaita, he kehittyvät varhain, osalla heistä on epätavallisia kykyjä ja pienet lapset puhuvat joskus meille oudoista asioista. He ovat avoimia ja varmoja itsestään.

Mutta karkeus ja pakko haavoittavat heitä. Aikuisten kursailemattomuus ja epäluottamus tekee heidät suojattomiksi. He pitkästyvät sellaisessa seurassa, jossa heitä ei ymmärretä. Koulu pitkästyttää heitä todella. Autoritaarisessa ympäristössä, jossa vallitsee välinpitämättömyys ja jossa heihin ei uskota, he murtuvat, sairastuvat sielullisesti, sulkeutuvat itseensä, joutuvat epätoivoon, aiheuttavat järjestyshäiriöitä, muuttuvat ”yliaktiivisiksi”, oppivat huonoille tavoille, karkaavat kotoa ja joskus päätyvät itsemurhaan.

Yhteisymmärryksen, rakkauden ja kunnioituksen ilmapiirissä heidän kykynsä avautuvat nopeasti, he menestyvät, ystäväystyvät toisten kanssa ja tekevät mielellään yhteistyötä heidän kanssaan.

Mitä meidän pitäisi tehdä?

Pitäisikö meidän hyväksyä, että Valon lasten, indigo-lasten sukupolvi on tulossa ja että he kantavat omaa missiotaan ja uutta elämäntapaa ihmiskunnan evoluutiokehityksen nopeuttamiseksi, vai olla uskomatta tuonkaltaisiin väitteisiin?

Me humaanim pedagogiikan kannattajat pidämme nykypäivän lapsia Valon edustajina ja teemme sen johtopäätöksen, että Valon lapset tarvitsevat vanhempia, opettajia ja kasvattajia, jotka myös pyrkivät kohti Valoa.

Entä millaista pedagogiikkaa Valon lapset tarvitsevat?

He tarvitsevat rakkauden, hyvyyden, ymmärryksen, auttamisen, innoituksen, myötätunnon, suojelemisen pedagogiikkaa. Tarvitaan pedagogiikkaa, joka kasvattaa heitä henkisyteen, jalouteen, hyväsydämyyteen, tiedonhalun kasvattamiseen ja ohjaa heitä oman tarkoituksensa etsimiseen.

Se on humaania pedagogiikkaa.

Mikä riippuu meistä

Ei pidä ajatella, että me opettajat, kasvattajat tai vanhemmat olisimme vähäpätöisiä tai että meillä ei olisi minkäänlaista vaikutusta. Meidän ei pidä väheksyä itseämme, sillä meistä riippuu hyvin moni asia. Me olemme koulu- ja opetusmaailman kantava voima, ja siksi lastemme kohtalo on meidän käsissämme.

Meidän tarvitsee vain tiedostaa, että ”ulkoisesti vaatimaton asia on yksi historian suurimmista... valtakunnat rakentuvat tälle asialle ja kokonaiset sukupolvet elävät sen varassa.” [Konstantin Ushinski; suom.]

Maailma tarvitsee todellisia totuuden ja hyvyyden puolustajia.

Maailma tarvitsee eläviä ja toimivia Valon kantajia, jotka taistelevat tietämättömyyttä ja ihmiskunnan paheita vastaan.

Maailma tarvitsee rohkeita missionsa, oman velvollisuutensa palvelijoita.

Me emme saa antaa koulutusta ja opetusta lunnaiksi nykypäivälle ja tietämättömyydelle. Vallan kahvaan ei valitettavasti aina tule ihmisiä, jotka olisivat viisaita ja huolehtisivat siitä, mikä on ikuista. Monet heistä eivät ylipäänsä ole kiinnostuneita lasten ja nuorten kasvatukseen liittyvistä syvällisistä ongelmista, vaan pienistä, ulkoisista poliittisista kysymyksistä. Vallanpitäjät erehtyvät toisinaan katkerasti sitoessaan koulumaailman omilla poliittisilla ja sen vuoksi lyhytnäköisillä päätöksillään.

Meidän ei pidä seurata koulu-uudistusten harhapolkuja ettemme itse aiheuta vahinkoa koululle ja opetukselle, tai tarkemmin sanottuna Valon lasten sukupolvelle, jokaisen lapsen kohtalolle ja sen myötä myös omalle kohtalollemme.

On aika ymmärtää, että emme enää pitkään aikaan ole olleet poliitikkojen talutusnuorassa.

Jos tiedämme, mikä on kutsumuksemme ja miten suuri vastuu meillä on, niin silloin meitä voi ohjata vain pedagoginen omatuntomme.

Humaani pedagogiikka edustaa hyvin korkeaa ajattelun ja käytännön tasoa. Sitä ei saa sekoittaa autoritaariseen pedagogiikkaan. Meidän valinnastamme riippuukin, muuttuuko koulu- ja opetusmaailma humaniksi vai jääkö se autoritaariseksi. Jokainen meistä luo ympärilleen subjektiivisen kasvatusta- ja opetuskentän. Se ei voi olla olemassa ilman meidän yksilöllisyyttämme, meidän yksilöllisiä luonteenpiirteitämme ja tapojamme.

Koulu- ja opetusmaailmassa on aina ollut ja on nytkin opettajia ja kasvattajia, joilla on rikas henkinen maailma ja korkea moraalinen; pyrkimyksellisiä, uskollisia ja jaloja ihmisiä. He lähestyvät humanin pedagogiikan käytännön soveltamista oman sisimpänsä kutsusta. Oppilaat ja kasvatettavat rakastavat heitä ja heidän vierellään oppilaiden on hyvä olla. Siitä seuraa luonnostaan menestyminen tiedon omaksumisessa ja aikuistumisessa.

Mutta monet, jotka ovat valinneet itselleen humanin pedagogiikan tien, joutuvat vaikean tehtävän eteen. Heidän on kyettävä muuntamaan itsensä voidakseen kohota pedagogiikan ajatusten ymmärtämisen tasolle ja niiden luoviksi toteuttajiksi käytännön kasvatustyössä.

Meidän täytyy:

laajentaa omaa tietoisuuttamme ja oppia ajattelemaan ja toimimaan henkisydestä käsin

kasvattaa itsessämme rakkautta lapsia kohtaan ja oppia ilmentämään sitä kauniisti

tutkia intohimoisesti pedagogisen viisauden lähdeoksia

kehittää jatkuvasti omaa pedagogiikan taidettamme, antaa sen sisällölle syvyyttä ja toteutukselle kauneutta

kasvattaa itsessämme ymmärrystä, kärsivällisyyttä, jaloutta, hyväsydämyyttä, sisäistä kulttuuria

ja tietysti vapautua huonoista tavoistamme ja taipumuksistamme, jos sellaisia itsessämme huomaamme.

Me Humanin pedagogiikan julistuksen laatijat kuljemme tietä, jolla ei ole loppua niin kuin luomisella ei ole loppua. Me tunnemme syvää tyydytystä jokaisesta saavutuksesta. Me iloitsemme nähdessämme, miten oppilaamme menestyvät vuorovaikutuksessa meidän kanssamme ja miten oma elämämme ja toimintamme yhteiskunnassa tulevat rikkaammiksi ja laajemmiksi.

Teidän osallisuutenne tähän jaloon prosessiin, jossa koulumaailma henkistyy humanin pedagogiikan ajatusten vaikutuksesta, vahvistaa opetuksen Valoa.

Mihin suunnata luova energiamme

Humani pedagogiikka ei ole valmis tie, jolla tarvitsee vain kulkea ylväästi eteenpäin. Jokainen joutuu etsimään oman polkunsä ja samalla jokaisen pitää suunnata luova energiansä niiden ongelmien ratkaisemiseen, joita humani pedagogiikka painottaa.

Saavutukset, joihin yllämme luovien etsintöjemme tuloksena, toimivat oman kasvumme askelmina. Lisäksi ne ovat lähteitä, jotka rikastuttavat subjektiivista kasvatusta ja opetuskenttäämme lasten kanssa elämämme, Valoa kohti pyrkivän elämän merkityksellä. Ne ovat myös meidän henkemme lahja humanin pedagogiikan luomisen yhteiselle alttarille.

Seuraavanlaisiin asioihin meistä jokainen joutuu etsimään ratkaisua omassa toiminnassään niin teoriassa kuin käytännössäkin:

1. Henkinen elämä

Se on hengen kohottumisen sisäinen lähde. Se on lähde myös ihmisen ulkoisessa maailmassa toimimiselle.

Minkälaisilla valon ja luovuuden kuvilla meidän tulisi rikastaa jokaisen lapsen sisäistä maailmaa? Millä tavalla kasvattaa jokaisessa Lapsessa henkistä yksilöllisyyttä, kykyä elää hengen maailmassa ja tuoda oman henkensä lahjoja ulkoiseen maailmaan? Miten itse voimme elää monipuolista henkistä elämää ja olla esimerkkinä henkistyneestä toiminnasta?

2. Jalous ja ylevyys

Nämä ovat ihmisen korkeimpia ominaisuuksia, joiden kasvattaminen on humanin pedagogisen prosessin tavoite.

Miten me voimme kasvattaa niitä jokaisessa lapsessa, minkälaiden esimerkkien ja sisältöjen avulla? Miten itse olemme jaloja ja yleviä jatkuvassa kanssakäymisessämme lasten ja jokaisen yksittäisen lapsen kanssa?

3. Vastuu omista ajatuksista ja sanoista

Ajatus ja sana ovat suuri luova voima. Jos ne ovat valosta, ne ovat rakentavia, mutta jos ne ovat pimeydestä, ne tuhoavat.

Meidän pitää kasvattaa jokainen lapsi vastuuseen omista ajatuksistaan ja sanoistaan. Meidän pitää kasvattaa lapsi ajattelemaan hyvää, selkeästi ja kauniisti ja tietysti puhumaan hyvää, viisaasti ja kauniisti. Miten se tehdään? Miten me itse huolehdimme omien ajatustemme puhtaudesta?

4. Syyn ja seurauksen laki

Se on universaali elämän laki. Ihminen niittää jatkuvasti aikaisemmin kylvämiensä syiden seurauksia ja kylvää syitä, joilla on aina seurauksensa lähempänä tai kauempana tulevaisuudessa. Toisin sanoen ihminen luo itse jatkuvasti omaa kohtaloaan, ja siihen kiteytyy hänen sisäinen vapautensa.

Miten auttaa lapsia ymmärtämään tämän lain ehdottomuus? Miten opettaa jokaista lasta olemaan tarkkaavainen omassa syiden "kylvössään" ja analysoimaan ja tekemään johtopäätökset omassa elämässään esiin tulevista erilaisista seurauksista? Miten itse noudatamme syyn ja seurauksen lakia?

5. Rakkauden laki

Rakkaus on kaikkivoipa ja kaikenkattava voima koko kasvatusta maailmassa.

Miten antaa rakkautta lapsille ja jokaiselle yksittäiselle lapselle, jotta he ottaisivat sen vastaan ja antautuisivat sen kasvattavalle vaikutukselle? Miten kasvattaa heissä vastarakkautta meitä kohtaan? Miten kasvattaa lähimmäisenrakkautta ja rakkautta kaikkea olevaista kohtaan? Miten jalostaa omaa kykyään rakastaa lapsia ja jokaista lasta?

6. Henkisen ykseyden laki

Se on kasvatuksen perusta ja välttämätön ehto.

Miten kasvattaa tätä ykseyttä oppilaidemme ja kasvatettaviemme kanssa, jokaisen lapsen kanssa? Miten varjella sitä? Miten käyttää sitä? Mikä on meidän itsemme ja lasten, jokaisen lapsen, välisen kanssakäymisen merkitys, sisältö ja erityispiirteet? Miten kasvattaa henkistä ykseyttä omassa tietoisuudessamme?

7. Itsensä täydellistäminen

Jokainen meistä luo oman subjektiivisen kasvatuksellisen toimintakenttensä, johon otamme mukaan lapset tai yksittäisen lapsen. Tämän kentän voimakkuus ja laatu riippuvat meidän persoonastamme ja sisäisestä kulttuuristamme: luonteesta, totumuksista, tunteista, ajatuksista, tiedoista, pyrkimyksistä ja maailmankatsomuksesta. Meidän kasvatuksellinen toimintakenttämme on heijastusta omasta ydinolemuksestamme. Siihen liittyy humanin pedagogiikan kaikkein perustavinta laatua oleva ongelma – itsensä täydellistäminen.

Miten harjoittaa sitä? Miten ja mitä täydellistää? Miten toimia, jotta sanamme vastaisivat tekojamme? Miten laajentaa tietoisuuttaan? Kuka meitä auttaa siinä? Miten ohjata lapsia itsensä täydellistämisen tiellä?

Humaani pedagogiikka painottaa seuraavia asioita ja etsii niihin ratkaisuja: uskon kehittäminen, Sydämen kasvattaminen, elämäntarkoituksen ymmärtäminen, itsetuntemuskyyvyn kehittäminen, sankareiden kasvattaminen, tieteiden avaamat näköalat kasvatussisällöissä, kurssisisältöjen luominen humanin pedagogiikan periaatteiden pohjalta jne. On myös erillisiä kysymyksiä: miten teemme tiedon jaloksi, miten opetamme tietoa ”sydämen kielellä”, minkälaisen kauneuden muotojen avulla välitämme tiedon lapsille, minkälaisen henkisten ja eettisten vuoropuhelujen kautta kylvämme tiedon lasten sieluun?

Humaanin pedagogiikan julistus on elävä luomus

Ajan myötä humanin pedagogiikka avautuu, laajenee ja syvenee opettajien luovan käytännön työn ja tiedemiesten teoreettisten tutkimusten ansiosta. Käsitteet ja periaatteet jalostuvat, johtoajatukset tulevat täydellisemmiksi ja löydetään uusia muotoja ja metodeja. Koska koko ajan mennään eteenpäin, on Julistuksen tekstiä välttämätöntä aika ajoin täydentää, täydellistää ja uudistaa, kehittää sitä edelleen. Jokaisella on mahdollisuus tuoda oma panoksensa elävän pedagogiikan luomiseen ja täydellistää ja rikastaa humanin pedagogiikan ajatuksia uusien kokemusten ja ajatusten

yksityiskohtaisen tutkimisen kautta. Tätä työtä tehdään henkisen humanismin perustalta, joka on humanille pedagogiikalle perustava ja muuttumaton käsite.

Viranomaisten suhtautuminen humaaniin pedagogiikkaan

Viranomaisten ja tieteellisten piirien myönteiset arviot humanista pedagogiikasta kannustavat meitä.

Venäjän federaation Valtion duuman sivistyskomitean 22.10.1998 päivätyssä päätöksessä sanotaan:

"1. Komitea hyväksyy humanis-persoonallisen pedagogiikan perusideat koskien lasten kasvattamista yleissivistävässä koulussa, jotka perusideat on laatinut Moskovan kaupungin pedagogisen yliopiston Humaanin pedagogiikan laboratorio, yhtenä nykypäivän opetusprosessin kehittämissuunnitelmista.

Komitea mainitsee erikseen Izdatelski Dom Sh.A.Amonashvili -kustantamon luoman Humaanin pedagogiikan antologian myönteisen vaikutuksen tähän toimintaan. Antologian tarkoituksena on olla tärkeä väline opettajakoulutuksessa ja opettajan persoonallisuuden täydellistymisessä.

2. Komitea pitää tarkoituksenmukaisena ehdottaa Venäjän federaation Yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ministeriölle, että se tutustuisi lasten kasvatustieteiden tutkimusta koskevaan humanis-yksilöllisen pedagogiikan konseptiin."

Venäjän federaation yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ministerin 30.3.1999 päivätyssä kirjeessä hallintoelinten johtajille sanotaan: "Yleissivistävän koulun kehityssuuntia määriteltäessä Venäjän federaation yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ministeriö kiinnittää huomionsa välttämättömyyteen toimia määrätietoisesti sen hyväksi, että 2000-luvun opettajien keskuudessa muotoutuisi humaani pedagoginen ajattelu, jonka juuret ovat venäläisen ja koko maailman klassisen pedagogian perinteessä."

Kuunneltuaan esityksen "Humaani pedagogiikka: teoria ja käytäntö" Venäjän kasvatustieteiden akatemian puheenjohtajisto allekirjoitti 25.9.2002 päätöksen, jossa sanotaan: "Työmuoto vastaa maailmalla vallitsevia yksilöllisesti orientoituneiden ihmistieteiden tutkimusten kehityssuuntia, sitä tehdään korkealla ammatillisella tasolla ja se voi toimia pohjana ratkaistaessa teoreettisia ja käytännöllisiä ongelmia, jotka koskevat nykyajan lapsille tarkoitettua koulutus- ja kasvatustieteiden luomista."

Dagestanin tasavallan opetus-, tiede- ja nuorisopolitiikkaministeriö arvioi humanin pedagogiikan käyttöä kouluissa ja mainitsi 2.4.2007 allekirjoittamassaan päätöksessä: "Ministeriö hyväksyy Humaanin pedagogiikan laboratorion ja tasavallan koululaitoksen eri tahojen työn, jonka nämä ovat tehneet osallistuessaan humanin pedagogiikan ohjelmien soveltamiskokeiluun." Samalla ministeriö päätti lisätä kokeiluun osallistuvien tahojen määrää.

Hakassian tasavallan opetus- ja tiedeministeriö solmi 20.10.2007 Hakassian tasavallan Humaanin pedagogiikan keskuksen kanssa sopimuksen pitkän aikavälin yhteistyöprojektista, jonka nimenä on "Opetus- ja koulumaailman humanistaminen Hakassian tasavallassa".

Latvian tasavallan parlamentin Saeiman opetus-, kulttuuri- ja tiedekomissio ja Riian kaupungin opetus-, kulttuuri- ja urheiluvirasto ilmaisivat 31.5.2011 ja 7.6.2011 päivätyissä virallisissa kirjeissään kiitollisuutensa Kansainväliselle humanin pedagogiikan keskukselle sen valtavasta työstä opettajien ammattipätevyyden kehittämiseksi humanin pedagogiikan perustalta sekä henkisen humanismin ajatusten kehittämisestä ja niiden vakiinnuttamisesta pedagogian teoriaan ja käytäntöön Latviassa.

Kansainvälisestä humanin pedagogiikan opettajien liikkeestä

Viimeisten 10 – 15 vuoden aikana humani pedagogiikka on saanut yhä uusia kannattajia. Sen ajatukset yhdistävät eri maiden opettajia, kasvattajia, koulutoimen johtajia, vanhempia, lääkäreitä, kulttuurialan ihmisiä, tiedemiehiä sekä opiskelija- ja koulunuorisoa.

Kansainvälisellä tasolla on syntymässä uusi, koulu- ja opetusmaailman kehittämiseen tähtäävä yhteiskunnallisen vaikuttamisen muoto – Kansainvälinen humanin pedagogiikan liike.

On perustettu seuraavat järjestöt:

Kansainvälinen humanin pedagogiikan keskus

Venäjän humanin pedagogiikan keskus

Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysseura

Latvian humanin pedagogiikan yhdistys

Humanin pedagogiikan yhdistys Liettuassa

Humanis-persoonallisen pedagogiikan yhdistys Virossa

Viron humanin pedagogiikan keskus

Hakassian tasavallan humanin pedagogiikan keskus "Sh. Amonashvilin elämän koulu"

Dagestanin tasavallan humanin pedagogiikan keskus

Tshetshenian tasavallan humanin pedagogiikan keskus

Kansainvälinen Vanhempien huolenpito -kansalaisliike

Kansainvälinen humanin pedagogiikan keskus tekee aktiivista yhteistyötä valtiollisten tahojen ja kansalaisjärjestöjen kanssa eri maissa. Näitä tahoja ovat:

Moskovan kaupungin pedagoginen yliopisto

Sofian Kliment Ohridski -yliopisto

Georgian pyhän Andreaan yliopiston maailman kulttuurin ja demokratian Unesco-laitos

Hmelnitskin kansallinen yliopisto, Ukraina

Kansallinen pedagoginen N. Dragomanov -yliopisto, Ukraina

Venäjän lasten säätiö

Novosibirskin valtiollinen pedagoginen yliopisto

Kansainvälinen Roerich-Keskus, Moskova

Etelä-Ukrainan kansallinen pedagoginen K.D. Ushinski -yliopisto

Hakassian tasavallan opetus- ja tiedeministeriö

Hakassian valtiollinen N.F. Katanov -yliopisto

Vilnan pedagoginen yliopisto

Dagestanin tasavallan opetus- ja tiedeministeriö

Dagestanin opettajien täydennyskoulutusinstituutti jne.

Nämä tahot toimivat laajasti ja monipuolisesti humanin pedagogiikan ajatusten tunnetuksi tekemisen puolesta.

Moskovassa järjestetään vuosittain kansainväliset humanin pedagogiikan päivät, joihin osallistuu yli 600 edustajaa. Paikallisiin humanin pedagogiikan päiviin osallistuu tuhansia osanottajia.

Kansainvälisten päivien aiheet auttavat kuulijoita vähitellen pääsemään syvemmälle humanin pedagogiikan olemukseen.

I päivät (2002) – Humaanin pedagogiikka ja kasvatus- ja opetustoiminnan tila-avaruuksien henkisyys.

II päivät (2003) – Missä olet, oma hymyni?

III päivät (2004) – Miksipä emme eläisi elämäämme hengen sankareina?

IV päivät (2005) – Mitä me ymmärrämme ilman sydäntä?

V päivät (2006) – Kiiruhtakaa lapset, opetellaan lentämään!

VI päivät (2007) – Koulun totuus.

VII päivät (2008) – Lapsen Maljassa loistaa kulttuurin siemenen alkio.

VIII päivät (2009) – Lapsen kasvattaminen on todellisuudessa itsensä kasvattamista.

IX päivät (2010) – Lahjoittaakseen lapselle tiedon kipinän opettajan täytyy mahduttaa itseensä Valon valtameri.

X päivät (2011) – Miten rakastaa lapsia?

XI päivät (järjestetään vuonna 2012) – Opettaja, innosta minua luovuuteen!

Tapahtumissa järjestetään pyöreän pöydän keskusteluja, laboratorioita, mestariluokkia, tapaamisia humanin pedagogiikan johtohahmojen kanssa ja yleiskeskusteluja.

Monissa laboratorioissa ja yhteistyöryhmissä kehitetään tieteellisesti uusia metodologisia oppaita, opetusohjelmia ja kokeellisia kurssiohjelmia. Tieteellisiä tutkimuksia julkaistaan, tieteellisiä konferensseja järjestetään, väitöstutkimuksia tehdään.

On olemassa kokeellisia kouluja ja päiväkoteja.

On olemassa vanhempain yliopistoja ja luentokursseja.

Vanhempien huolenpito -liike järjestää vuosittain kansainvälisiä ja alueellisia vanhempain päiviä.

Humanin pedagogiikan perusteista järjestetään täydennyskoulutusta. Viimeisten kymmenen vuoden aikana yli 20 000 opettajaa, kasvattajaa ja vanhempaa eri maista on saanut todistuksen saamastaan täydennyskoulutuksesta.

Monissa pedagogisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa on järjestetty erikoiskursseja humanin pedagogiikan perusteista ja julkaistu vastaavia opetusohjelmia ja kokoelmateoksia. Humanin pedagogiikan aiheista järjestetään opiskelijatöiden kilpailuja. Opiskelijajärjestöjä on perustettu.

Erikoiskirjallisuutta julkaistaan; niistä tärkein on Humanin pedagogiikan antologia (siinä on tähän mennessä julkaistu 55 osaa).

Kansainvälinen humanin pedagogiikan keskus julkaisee vuosittain ilmestyvää Kolme avainta - aikakauslehteä, joka sisältää Humanin pedagogiikan päivien materiaaleja sekä Humanin pedagogiikka -lehteä ja Humanin pedagogiikan maailma -aikakauslehteä. Lisäksi se julkaisee mestariluokkien ja kansainvälisten vanhempien päivien materiaaleja.

Liikkeen rekisteröitynä tunnusmerkkinä on joutsen, jonka taustana on sydän. Se on ykseyden, rakkauden ja viisauden symboli.

Kansainvälinen humanin pedagogiikan keskus on perustanut humanin pedagogiikan ritari - arvonimen ja kultaisen sydän ja joutsen -rintamerkin. Kansainvälinen raati on kymmenen vuoden aikana myöntänyt humanin pedagogiikan ritarin arvonimen ja ojentanut kultaisen sydän ja joutsen - rintamerkin 130 henkilölle, jotka ovat omalla toiminnallaan erityisesti edistäneet humanin pedagogiikkaa.

On sävelletty Humanin pedagogiikan tunnuslaulu, jota esitetään juhlakokouksissa.

Shalva Amonashvilin nimeä kantava Pedagogian taiteen ja sosiaalistumisen akatemia järjestää täydennyskoulutuskursseja humanin pedagogiikan verkkosivuston kautta.

Opetusmaailmaan ollaan tuomassa uusia kansainvälisiä perinteitä: säännöllisesti vietettävä Kansainvälinen oppitunnin päivä, jonka aiheena on lasten henkinen ja eettinen kasvatus; kansainväliset nimikkeet Humaanin pedagogiikan koulu ja Humaanin kasvatuksen päiväkotii;Humaanin pedagogiikan internet-museo -verkkosivuston luominen; humanin pedagogiikan liikkeen nuorisotoiminnan kehittäminen.

Me olemme avoimia yhteistyölle sellaisten henkilöiden ja organisaatioiden kanssa, jotka aktiivisesti pyrkivät itsensä täydellistämiseen ja jotka hyväksyvät tämän Julistuksen.

Lopuksi

Olemme yrittäneet esittää Humaanin pedagogiikan julistuksessa perusideat ja -suunnan kansainvälisen liikkeen alulle panemista varten tuodaksemme henkisyden, rakkauden ja – yhdellä sanalla ilmaistuna – Valon koulu- ja opetusmaailmaan.

Uskomme vakaasti humanin pedagogiikan välttämättömyyteen. Koulumaailmasta voi tulla uuden sukupolven lasten arvoinen vain laajentuneen pedagogisen tietoisuutemme ja luovan käytännön työmme kautta.

Siksi kutsumme myös teitä syvän vilpittömästi seuraamaan humanin pedagogiikan ajatuksia, jotka ovat tulleet meille nykypäivän opettajille perintönä suurilta ajattelijoilta.

Vetoamme teihin jokaiseen:

Opetusmaailma tarvitsee teidän sydämenne ja järkenne Valoa.

Toivomme teidän ymmärtävän oman korkean vastuunne lasten palvelemisessa – velvollisuutenne innoittaa ja luoda.

Humaanin pedagogiikan julistuksen laatijat:

1. Amonashvili Sh.A. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen presidentti, humanin pedagogiikan ritari, lapsuuden ritari, psykologisten tieteiden tohtori, Moskovan kaupungin pedagogisen yliopiston professori, Venäjän kasvatustieteiden akatemian akateemikko. Palkittu Venäjän federaation valtionpalkinnolla.

2. Mallaev D.M. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen presidentti, Dagestanin valtiollisen pedagogisen yliopiston rehtori, kasvatustieteen tohtori, professori, Venäjän kasvatustieteiden akatemian kirjeenvaihtajajäsen, humanin pedagogiikan ritari. Mahatshkala, Venäjä.

3. Kruk S.L. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton presidentti, innovatiivisen pedagogiikan ja psykologian keskuksen johtaja, kasvatustieteen tohtori, Hmelniitskin kansallisen yliopiston dosentti, humanin pedagogiikan ritari. Ukraina.

4. Mansurova K. Sh. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, kansainvälisen Vanhempien huolenpito -liikkeen johtaja, kemian lisensiaatti, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.

5. Moltshanova K.A. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston varapresidentti, Viron humanis-persoonallisen pedagogiikan yhdistyksen puheenjohtaja, humanin pedagogiikan ritari. Tallinna, Viro.

6. Pogrebnjaka I. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston varapresidentti, Latvian humanin pedagogiikan yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja, Riian keskiasteen koulujen humanin pedagogiikan Anninmuiža-keskuksen johtaja, humanin pedagogiikan ritari. Latvia.
7. Stulpiniene I. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston varapresidentti, Liettuan humanin pedagogiikan yhdistyksen puheenjohtaja, humanin pedagogiikan ritari, Fysiikka sydämen kielellä -oppikirjan kirjoittaja, opettaja. Klaipeda, Liettua.
8. Sultanova H. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Tshetshenian tasavallan humanin pedagogiikan keskuksen johtaja, Tshetshenian tasavallan opetus- ja tiedeministeriön innovatiivisen ja kansallisen koulutuspolitiikan osaston päällikkö, Tshetshenian tasavallan ansioitunut opettaja, humanin pedagogiikan ritari. Grosnyi, Venäjä.
9. Sultanov K.T. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Dagestanin tasavallan humanin pedagogiikan keskuksen johtaja, Maailman kulttuuri -lukion johtaja, Dagestanin ansioitunut opettaja, humanin pedagogiikan ritari. Derbent, Venäjä.
10. Shurtina T.V. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Hakassian tasavallan humanin pedagogiikan keskuksen, "Sh. Amonashvilin elämän koulu" puheenjohtaja, Hakassian tasavallan kansalaisten kamarin jäsen, Venäjän federaation yleissivistävän koulutuksen kunniatyöntekijä, humanin pedagogiikan ritari. Abakan, Venäjä.
11. Abramova M.N. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Akademitsheskojen kunnallispiirin varajohtaja, Venäjän federaation yleissivistävän koulutuksen kunniatyöntekijä, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.
12. Aleksandrova V.G. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, kasvatustieteiden tohtori, Moskovan kaupungin pedagogisen yliopiston professori, Humanin pedagogiikan kristilliset alkulähteet -monografian kirjoittaja, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.
13. Aleksejenko I.V. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, M. Gorki -koulun jatkokoulutuksen pedagogi, Kulttuuri- ja valistuskeskus Harmonian hallituksen jäsen, humanin pedagogiikan ritari. Klaipeda, Liettua.
14. Amonashvili N.A. - Tbilisin 1. kokeellisen koulun opettaja, kasvatustieteiden tohtori, kirjoittanut oppaita ja didaktisia materiaaleja 1-4 luokkia varten, humanin pedagogiikan ritari. Tbilisi, Georgia.
15. Amonashvili M.G. - Tbilisin 1. kokeellisen koulun varajohtaja. Tbilisi, Georgia.
16. Amonashvili P.Sh. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, kirjailija, lasten taidekeskus Basti-Bubun johtaja. Tbilisi, Georgia.
17. Bak V.F. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton varapresidentti, opettaja ja metodologi, saanut valtakunnallisen kunniamaininnan menestyneenä koululaisena, Biologia sydämen kielellä - oppikirjan kirjoittaja, humanin pedagogiikan ritari. Artjomovsk, Ukraina.
18. Baranjuk M.A. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Viron humanis-persoonallisen pedagogiikan yhdistyksen hallituksen jäsen, Viron humanin pedagogiikan keskuksen johtaja, Lasnamäen lasten keskuksen johtaja, humanin pedagogiikan ritari. Tallinna, Viro.
19. Boguslavski M.V. - Pedagogitsheski vestnik -lehden päätoimittaja, kasvatustieteen tohtori, professori, Venäjän kasvatustieteellisen akatemian kirjeenvaihtajajäsen, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.

20. Gvilava M.S. - Tbilisin 1. kokeellisen koulun opettaja, humanin pedagogiikan ritari. Tbilisi, Georgia.
21. Gorodovitch S.Ju. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen Blagoveshtshenskin osaston johtaja, yksityisen Meidän koti -oppilaitoksen johtaja, humanin pedagogiikan ritari. Venäjä.
22. Grigalashvili Z.A. - Tbilisin 1. kokeellisen koulun johtaja. Tbilisi, Georgia.
23. Jevdokimova Je.S. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen Volgogradin osaston johtaja, kasvatustieteen lisensiaatti, dosentti, palkittu Volgogradin kaupunginhallituksen palkinnolla, humanin pedagogiikan ritari. Venäjä.
24. Zujev D.D. - Humanin pedagogian antologian päätoimittaja, Venäjän kasvatustieteellisen akatemian kirjeenvaihtajajäsen, professori, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.
25. Gulivatyi V.M. - Humanin pedagogiikan akatemian presidentti, humanin pedagogiikan ritari, professori. Vinnitsa, Ukraina.
26. Kirshin I.A. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen Kaliningradin osaston johtaja, Lukion nro 49 yhteydessä toimivan Solnetshnyi Sad -studion johtaja, kasvatustieteen lisensiaatti, humanin pedagogiikan ritari. Kaliningrad, Venäjä.
27. Kutsherovski V.A. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton Odessan osaston johtaja, Gumannaja pedagogika -lehden päätoimittaja, humanin pedagogiikan ritari. Belgorod-Dnestrovski, Ukraina.
28. Mihailov E.B. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton hallituksen jäsen, Tshernovtsyn alueen humanin pedagogiikan keskuksen johtaja. Tshernovtsy, Ukraina.
29. Nadtotshi T.L. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton hallituksen jäsen, Harkovan alueen humanin pedagogiikan keskuksen johtaja, humanin pedagogiikan ritari. Harkova, Ukraina.
30. Nikitin V.G. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, kansainvälisen sydän ja joutsen -raadin puheenjohtaja, OOO Rostenergokompleks:n pääjohtaja, humanin pedagogiikan ritari. Rostov-na-Donu, Venäjä.
31. Nioradze V.G. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, opettaja, Pedagogisten ja sosiaalitieteiden akatemian akateemikko, kasvatustieteen tohtori, Moskovin kaupungin pedagogisen yliopiston professori, kirjoitetun kielen kasvattamiseen tähtäävän pedagogisen järjestelmän kehittäjä, humanin pedagogiikan ritari.
32. Ozols D. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, Latvian humanin pedagogiikan yhdistyksen hallituksen jäsen, humanin pedagogiikan ritari. Riika, Latvia.
33. Ozolinja M.R. - Latvian humanin pedagogiikan yhdistyksen hallituksen jäsen, yhteiskunnallinen vaikuttaja, runoilija, Riian pyhän Pietarin kirkon johtaja, humanin pedagogiikan ritari. Riika, Latvia.
34. Pavlova T.L. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen,

Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen Novosibirskin osaston johtaja, professori, Novosibirskin valtiollisen pedagogisen yliopiston pedagogian osaston johtaja, kasvatustieteen lisensiaatti, Venäjän federaation ammatillisen korkeakoulutuksen ansioitunut työntekijä, humanin pedagogiikan ritari. Venäjä

35. Rumjantseva T.N. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Kansainvälisen Roerich-Keskuksen Humanin pedagogiikan keskuksen esittelijä. Moskova, Venäjä.

36. Salijenko N.A. - Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton hallituksen jäsen, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton Dnepropetrovskin osaston johtaja, hallintoyliääkäri, humanin pedagogian ritari. Ukraina.

37. Sartanija V.Sh. - taloustieteen tohtori, professori, Georgian pyhän Andraan yliopiston taloustieteen ja liiketalouden tiedekunnan dekaani, Pedagogisten ja sosiaalitieteiden akatemian akateemikko. Tbilisi, Georgia.

38. Shvitaridze T.M. - lasten taidekeskus Basti-Bubun perustaja ja tuottaja, orkesterin taiteellinen johtaja, Georgian tv-kanavien lastenohjelmien käsikirjoittaja. Tbilisi, Georgia.

39. Tshernojomova Je.N. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, kielitieteen tohtori, professori, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.

40. Shishova M.I. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, Venäjän humanin pedagogiikan keskuksen varapresidentti, Keskikoulun nro 200 johtaja, Venäjän federaation yleissivistävän koulutuksen ansioitunut työntekijä, palkittu Moskovan pormestarinviraston palkinnolla, kasvatustieteen lisensiaatti, humanin pedagogiikan ritari. Moskova, Venäjä.

41. Tsutskiridze Z.L. - toimittaja, pedagogian tohtori, professori, I. Tshavtshavadze -yliopiston pedagogian instituutin tutkimuskoordinaattori. Tbilisi, Georgia.

42. Ermetov I.O. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Ukrainan humanin pedagogiikan kulttuuri- ja sivistysliiton varapresidentti, humanin pedagogiikan Kiovan osaston johtaja, palkittu Ukrainan ministerikabinetin palkinnolla.

43. Jaunzemis T. - Kansainvälisen humanin pedagogiikan keskuksen koordinaationeuvoston jäsen, Latvian humanin pedagogiikan yhdistyksen hallituksen jäsen, Smiltene aluepiirin opetusosaston päällikkö, humanin pedagogiikan ritari. Latvia.

Busheti, Georgia

17.7.2011